

Schuilplaatsperspectief

Maart 2019, nr. 1

Naam: Kees
Leeftijd: 63
Thema: In
gesprek over
homoseksualiteit

Luisteren zonder oordeel

Kees: "De hulpverlener zei: 'Laat wie zonder zonde is, de eerste steen werpen'."

"In mijn pubertijd had ik meer interesse in jongens dan meisjes. Aan deze gevoelens heb ik niet willen toegeven. Mij was geleerd dat wanneer je trouwt, je vanzelf van je vrouw gaat houden en naar haar gaat verlangen. Ik was twintig toen ik Hanna tegenkwam en werd verliefd op haar. Mijn jeugdige gevoelens voor jongens verdwenen naar de achtergrond."

Kees (63) vertelt: "Hanna en ik trouwden en kregen kinderen. Toen ik een jaar of veertig was, kwam ik door mijn werk in contact met een man die tot over zijn oren verliefd werd op mij. Tot mijn schrik betrapte ik me erop dat het wederzijds was. Ik kreeg het heel erg moeilijk. Ik probeerde de man te ontlopen maar ben uiteindelijk toch gezwicht voor zijn aantrekkingskracht."

Hanna: "De dominee vroeg toen we in ondertrouw gingen of we ons al aan seksualiteit hadden overgegeven. Ik weet nog dat mij dat verbaasde en ik

het nauwelijks begreep. Achteraf denk ik dat het heel logisch was dat daar bij ons geen sprake van was. Kees heeft nooit een grote aantrekkingskracht gevoeld naar mij. Ik denk dat ik wel kan zeggen dat ik na vijfendertig jaar huwelijk eigenlijk nog altijd niet weet wat het is om door een man bemind te worden. We hebben drie kinderen gekregen en dat zijn ongeveer alle keren dat we seksuele gemeenschap hebben gehad met elkaar want ik raakte gemakkelijk zwanger."

Op de achtergrond

Hanna vervolgt: "Na de geboorte van de kinderen »

» raakte de seksualiteit helemaal op de achtergrond. De kinderen vroegen veel aandacht en ik wist niet beter dan dat dit bij de meeste echtparen zo ging. Op een gegeven moment bleef Kees steeds vaker lang weg voor zijn werk. Hij tenniste en die wedstrijden liepen altijd uit. Ik vond dat wel vreemd. Uiteindelijk heeft hij mij na vijftien jaar een dubbelleven te hebben geleid opgebiecht dat hij er relaties met mannen op nahield. Ik wist niet wat mij overkwam. Mijn vader was op dat moment ernstig ziek en dat vergde veel van mijn aandacht. Homoseksualiteit dat was iets waarover je in de krant las en dat door vieze mannetjes in een donker park werd gedaan. Niet iets wat hoorde bij de man met wie ik al zoveel jaar getrouwd was.”

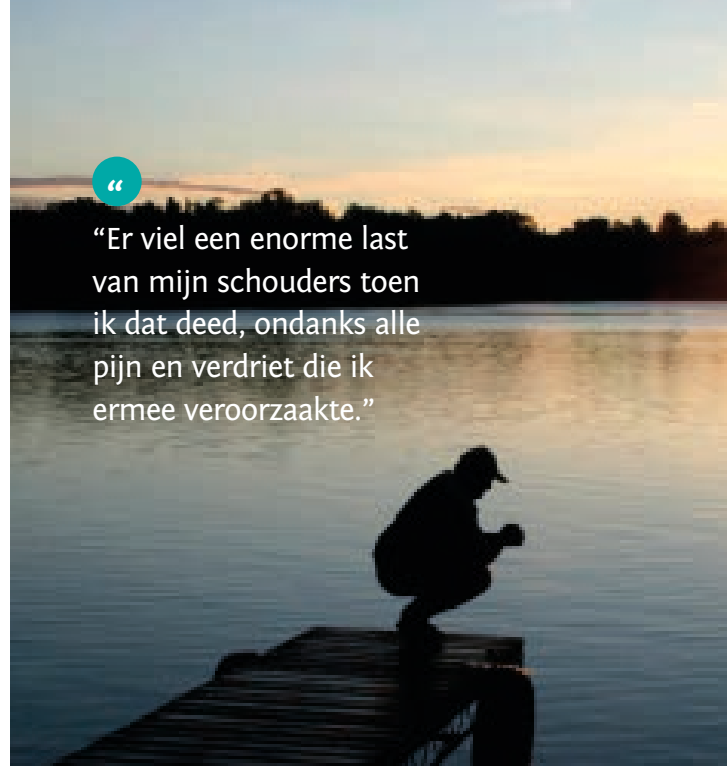
Opgebrand

Kees: “Ik kwam door mijn dubbelleven in een burn-out terecht en zocht hulp. Ik kwam terecht bij Stichting Schuilplaats. De hulpverlener bemerkte dat er meer bij mij speelde. Hij vroeg: ‘Wie is de echte Kees?’ en drong er bij mij op aan om openheid te geven over alle zaken waarmee ik worstelde. Op dat moment brak ik en vertelde hem over mijn seksuele gevoelens voor mannen. Dat is een keerpunt geworden in mijn leven. Ik kon niet verder op de weg die ik was ingeslagen. Ik leefde in zonde, dat was duidelijk.

“

Hanna: “Ik zoek bij de Heere kracht om bij Kees te blijven.”

De hulpverlener, die mij niet als persoon veroordeelde, stimuleerde mij om eerlijk tegen Hanna te zijn. Er viel een enorme last van mijn schouders toen ik dat deed, ondanks alle pijn en verdriet die ik ermee veroorzaakte. Met hulp van de Heere is het mij gelukt mijn homoseksualiteit

“Er viel een enorme last van mijn schouders toen ik dat deed, ondanks alle pijn en verdriet die ik ermee veroorzaakte.”

niet meer te praktiseren. Mijn geloof is sterker geworden dan ooit en ik heb het gevoel dat ik nu dichterbij Hanna sta dan daarvoor.”

Stil geheim

Hanna: “Daarmee is ons huwelijk nog niet goed geworden. Ik ben altijd volgzzaam geweest. Kees is intelligenter en was kostwinner. Ik heb gedacht: ik moet het hem vergeven om verder te kunnen. Nu vraag ik mezelf wel eens af of ik hem niet beter direct de deur uit had kunnen zetten. Hoewel we er met elkaar over kunnen praten en we ook lotgenotengroepen bezoeken, blijf je in het dagelijkse leven toch met een groot geheim lopen. De meeste lotgenoten lukt het niet hun huwelijk in stand te houden. We hebben het behalve aan lotgenoten alleen verteld aan twee familieleden. Ook onze kinderen weten het maar de kleinkinderen niet. Het zorgt voor een gevoel van eenzaamheid. Wanneer onze situatie algemeen openbaar zou zijn, dan vrezen we met een stempel opgedrukt verder te moeten leven.”

Onwetendheid

“In onze bijbelstudiegroep zit een echtpaar van wie de zoon homoseksueel is. Toen dit paar hierover vertelde, werd er door de groep afwijzend gereageerd. Dit heeft mij persoonlijk erg geraakt. Wie niet zelf met deze problematiek geconfronteerd wordt, wil graag een pasklaar

antwoord geven. Pasklare antwoorden zijn er helaas niet. Ik heb de indruk dat er ook onder ambtsdragers onwetendheid en schroom heerst om over de problematiek in gesprek te gaan. Met als gevolg dat mensen gaan zwijgen en voorzichtig worden in hun uitingen, als een vergelijkbare situatie openbaar komt binnen de familie of het gezin. Daarmee lijkt het alsof homoseksualiteit in onze gemeente niet voorkomt. Ik weet zeker dat er meer ouderen en jongeren zijn die hier wel mee worstelen.”

Zonder oordeel

“In mijn leven heb ik vaak last gehad van depressieve gevoelens. Soms heb ik het gevoel dat ik dit leven niet aankan. Ik weet dat vele anderen met mij in deze situatie worstelen met vergelijkbare gevoelens. Het gaat over mensen met hun persoonlijke emotionele en seksuele gevoelens, niet over elektrische auto's. Homoseksualiteit is niet iets wat je kunt genezen. Ik zou jongeren die worstelen met hun geaardheid ook zeker niet adviseren een heteroseksuele relatie aan te gaan. Ik zou hen adviseren contact te leggen met lotgenoten. Zoek hulp bij mensen die naar je kunnen luisteren zonder direct oordeel, net als de hulpverlener van Schuilplaats die als eerste tegen mij zei: ‘Laat wie zonder zonde is, de eerste steen werpen.’”
Hanna: “We hebben in de afgelopen

ARNOUD BAKKER,
HULPVERLENER
BIJ SCHUILPLAATS

Een veilige plek om te 'biechten'?

jaren verschillende malen hulpverlening gezocht. Bij Schuilplaats hebben we goede gesprekken gehad. Ik heb geleerd dat deze wereld niet kan geven wat wij als mensen nodig hebben. Ik zoek bij de Heere kracht om bij Kees te blijven.”

Vanwege de privacy van de geïnterviewden zijn hun naam en enkele gegevens aangepast.

Om over na te denken

- Het begint bij onbevangen luisteren en de ander zien in zijn of haar gevoelens.
- Een niet-veroordelende houding helpt om een veilig klimaat te creëren.
- Durf juist geen oplossingen te bieden of adviezen te geven, maar de gevoelens die er zijn te laten bestaan.
- Vaak verwachten homoseksuelen veroordeeld te worden. Het kan helpend zijn om hier iets over te zeggen.
- Wanneer iemand twijfelt over zijn of haar seksuele identiteit geeft dat heel veel verwarring. Vraag toestemming om concrete vragen te stellen en durf dan ook door te vragen.
- Een getrouwde man of vrouw met homoseksuele gevoelens kan tegelijkertijd opluchting ervaren als deze gevoelens erkend worden en zich heel schuldig voelen over deze gevoelens.
- Heb niet alleen oog voor de homoseksuele man of vrouw, maar bevestig ook hoe moeilijk het is voor alle betrokkenen.

Wat zeg je en wat doe je wanneer je als hulpverlener onverwacht te horen krijgt van de man met wie je in gesprek bent over zijn burn-out, dat hij al jaren vreemd gaat met andere mannen?

Onlangs las ik een pleidooi om als christenen te biechten. Misschien dat hulpverleners hier soms invulling aan kunnen geven. Een veilige ruimte bieden, waar mensen eerlijk kunnen zijn, “zonder er ongenadig van langs te krijgen”. Kees heeft de moed gehad om eerlijk te worden en dat is “een keerpunt geworden” in zijn leven. Gaan praten over worstelingen en zonden is buitengewoon moeilijk, maar het gezichtsverlies weegt niet op tegen de opluchting die het geeft.

De eerste stap is om te gaan praten. Om voor het eerst je geheim te vertellen aan iemand in wie je vertrouwen hebt. Als hulpverleners bij Stichting Schuilplaats horen we met

regelmaat deze verhalen van mensen. Een vervolgstap is om ook eerlijk te worden naar je omgeving. Wat wankelt je wereld, wanneer je man opbiecht dat hij al jarenlang vreemd gaat met andere mannen. Samen met Kees en Hanna hebben we gesproken over wat er is gebeurd en hoe dit een plek kan krijgen.

Met het opbiechten houdt de worsteling niet op. Homoseksueel zijn én getrouwd zijn met een man met homoseksuele gevoelens brengt veel eenzaamheid met zich mee. Aandacht, erkenning en zorg van medemensen doet goed.

Tegelijkertijd zijn er ook vragen waar geen antwoord op is. Hoe kunnen we daarin toch ons vertrouwen op God stellen en ervaren dat Hij nabij is?

“

“Een veilige ruimte bieden, waar mensen eerlijk kunnen zijn, ‘zonder er ongenadig van langs te krijgen’.”

Stichting Schuilplaats is een landelijke, interkerkelijke hulpverleningsorganisatie. Medewerkers van Stichting Schuilplaats begeleiden mensen die vastgelopen zijn en helpen hen weer op weg om nieuw perspectief te zien. De overtuiging dat de Heere God betrokken is op alle mensen vormt onze belangrijkste drijfveer om ons in te zetten voor de mensen die hulp bij ons vragen. We zetten onze vakkennis en deskundigheid in om onze cliënten te begeleiden in hun psychosociale problemen.

Stichting Schuilplaats biedt christelijke psychosociale hulpverlening in samenwerking met lokale kerken. Daarvoor zijn in de regio hulpverleningslocaties opgericht die de naam "Diaconaal Maatschappelijk Werk" voeren.

NALATEN
Wij stellen het zeer op prijs als u Stichting Schuilplaats in uw wilsbeschikking op wilt nemen. U dient dan de volgende zin te vermelden: "Ik legateer aan Stichting Schuilplaats te Veenendaal een bedrag van € ... om te worden afgegeven zonder kosten, drie maanden na mijn overlijden."

Postbus 7, 3900 AA Veenendaal
T (0318) 54 78 70
E info@stichtingschuilplaats.nl
I www.stichtingschuilplaats.nl

Uw steun is hard nodig!

Kijk hieronder voor de juiste regio

Gift voor uw eigen regio overmaken kan op:

DMW Achterhoek:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Ablasserwaard en Vijfheerenlanden:
NL07 RABO 0359 3417 64
DMW Apeldoorn:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW De Langstraat:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Goeree-Overflakkee
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Noord-Brabant:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Ridderkerk:
NL23 RABO 0355 4629 31
DMW Scherpenzeel:
NL28 RABO 0355 1350 78
DMW Staphorst:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Veenendaal:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Woudenberg:
NL75 RABO 0372 4005 23
Stichting Schuilplaats landelijk:
NL18 INGB 0001 3414 00

BESTUUR
Dhr. M. Bogerd (voorzitter), Urk; Dhr. R. Geluk (secretaris), Ermelo; Dhr. Drs. A. Terlouw (penningmeester), Waddinxveen; Dhr. Drs. Ing. W.J. Punt, Middelhamis; Mevr. Drs. A.K.C. van der Maas - Kranendonk, Leusden

DS. G.D. KAMPHUIS,
RIDDERKERK

"Zoals ik ben, ontvangt Gij mij,
Reinigt, vergeeft, omringt Gij mij,
Vervult, verlicht, verwarmt Gij mij –
O Lam van God, ik kom." (n.a.v. Joh. 4)

Dieper dan ik mij zelf ooit ken...

Mag ik mij voorstellen? Ik kom uit Sichar, een stadje in Samaria. Eindelijk durf ik mijn levensverhaal te vertellen. Mijn leven was stuk. Mijn kille lach was schijn. Mijn pijn hield ik verborgen. Keek ik in de spiegel dan dacht ik: "Wie staat daar"? Ik was het, eenzaam en leeg. Mijn relaties? Eén puinhoop. Van binnen huilde ik. Mensen uit mijn stad kom ik niet meer onder ogen. Ze fluisteren als ik voorbij kom. Niemand neemt de moeite mij echt te leren kennen. Nu hoeft het niet meer. Water uit de bron haal ik midden op de dag. Pijn en angst houden me gevangen in mijn privégevangenis.

Hij zocht mij

Die middag was er wél Iemand bij de bron, een Man. Ik kende Hem niet. Hij begon een

gesprek, vroeg om drinken. Vreemd! Hij vroeg door. Hij bracht God ter sprake! "Als u de gave van God kent en als je wist wie Hij is, Die tegen u zegt: "Geef Mij te drinken, u zou het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water gegeven hebben". Alsof Hij stapje voor stapje dichterbij mijn hart kwam. Hij legde alles op tafel, mijn hele leven. Ik probeerde weg te komen, een theologisch gesprek aan te gaan over aanbidding. Toen kwam ik tenslotte uit bij de Messias. En ineens klonk het: "Ik ben het, Ik Die met u spreek". Christus zocht mij. Hij kende mijn bittere tranen, mijn eenzaam verdriet. Bij Hem was ruimte voor mijn lijden en pijn. Hij kwam en zocht mij. Vragend kwam Hij bij dat wat diep op de bodem van mijn ziel zat, dat eenzame geheim van pijn, van afwijzing, van verlaten en verlaten worden. Hij nodigde mij uit om alles eerlijk te vertellen. Maar Hij schreef mij niet af. Hij veroordeelde mij niet.

Levend water

Hij kwam waar geen man ooit was gekomen; bij mijn hart. Zuivere liefde die mij kent, geneest. Levend water om mijn dorst te lessen. Voor het eerst van mijn leven dronk ik dat. "...water des levens, zuiver zegen". Hij is mij verschenen en als nooit eerder ben ik gekend, geliefd en bevrijd. Hij begon waar ik vast zat! Hij ging niet met een boog om mijn pijn en eenzaamheid heen. Later leerde ik nog meer over Hem. Dat niemand pijn en eenzaamheid kende als Hij. Zijn transpiratie werd bloed. Een hartstochtelijke roep van verlatenheid klonk vanaf het kruis. Dit is Hij ten voeten uit! Hij weet van onze gebrokenheid en strijd als geen ander. Ook vandaag. Hij wel. Laat Hem in je leven toe. Voor jou moest en wilde Hij hier zijn. Hij, die als Hogepriester jouw lijden en eenzaamheid kent. Die Zijn hand op je leven legt en je steeds weer uitnodigt: "Stort voor Mij uit, je hele hart!"

DMW Woudenberg bestaat 20 jaar!

Dit jaar is het 20 jaar geleden dat de diaconie van de Hervormde gemeente van Woudenberg, als ook de plaatselijke huisartsen, grote behoefte signaleerden aan christelijke hulpverlening bij o.a. psychische, relatie- en opvoedproblemen. Professionele psychosociale hulpverlening dichtbij,

laagdrempelig en nadrukkelijk voor alle inwoners van Woudenberg, zowel kerkelijk als onkerkelijk. Vanuit kerk, gemeente en in het bijzonder van de hulpvragers is er veel waardering voor deze hulpverlening. Al 12 jaar is Christine van Gernerden het gezicht van DMW Woudenberg en we kijken dank-

baar terug op mooie jaren van samenwerking die we in de toekomst van harte hopen voort te zetten.

Mede namens het bestuur van DMW Woudenberg hartelijk dank voor uw steun!

Christine van Gernerden